

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XLVIII. — Wydana i rozesłana dnia 14. listopada 1891.

(Zawiera Nr. 155 - 158.)

155.

Rozporządzenie ministerstw skarbu i handlu z dnia 2. października 1891,

tyczące się postępowania z drożdżami ze względu na cło.

Postanowienia abecadłowego Spisu towarów do Taryfy cłowej z dnia 25. maja 1882, ustawą z dnia 21. maja 1887 zmienionej, podane pod wyrazami „Drożdże“ i „Drożdże winne“, zmieniają się w porozumieniu z interesowanymi ministerstwami królewsko węgierskimi w sposób następujący:

Drożdże. Strona 138 Spisu towarów. Osnowę dotychczasową uwagi należy wykreślić; takowa opiewa w nowej osnowie:

„Uwaga. Za drożdże stałe uważać należy drożdże wyciśnięte wszelkiego rodzaju (z wyjątkiem winnych) tak suche, jak i miękkie.

Drożdże miękkie, wyciśnięte są ciastowate, lecz nie smarowiste, przeto, gdy się je kraje lub dożyka, nie czepiają się.

Drożdże suszone, preparowane (także sproszkowane), należą również do Nr. 329 *bis*“.

Ustęp drugi wyrazu „Drożdże“ opiewa w nowej osnowie:

„Inne drożdże (piwne, naturalne, płynne lub odcedzone [przez filtrowanie w worku od zbyteczne-

go płynu uwolnione, bez ciśnienia mechanicznego uzyskane, papkowate, smarowiste, o silnej woni piwnej i chemicznej], zaczyn piwny, drożdże zarodkowe [Bierzeug, Samenhefe, Mutterhefe], sztuczne płynne i inne) . . . Nr. 329 po 10 zł. za 100 *kg*.

Drożdże winne. W drugim zdaniu uwagi do tego wyrazu wykreślić należy słowo „bezwonne“.

Steinbach r. w.

Bacquehem r. w.

156.

Rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości z dnia 8. października 1891,

tyczące się przyłączenia gminy Markuszowy do okręgu Sądu powiatowego fryszackiego w Galicyi.

Na zasadzie ustawy z dnia 11. czerwca 1868 (Dz. u. p. Nr. 59) i z dnia 26. kwietnia 1873 (Dz. u. p. Nr. 62) oddziela się gminę Markuszową razem z obszarem dworskim od okręgów sądowych powiatowego strzyżowskiego a obwodowego rzeszowskiego i przyłącza do okręgów sądowych powiatowego fryszackiego a obwodowego jasielskiego.

Rozporządzenie niniejsze nabywa mocy obowiązującej od dnia 1. stycznia 1892.

Schönborn r. w.

157.**Rozporządzenie ministerstwa skarbu z dnia 12. października 1891,**

tyczące się wykonania artykułu I. ustawy z dnia 3. października 1891 (Dz. u. p. Nr. 150, o ulgach i zapomogach z powodu szkód zrządzonych przez mszycę winną (*Phylloxera vastatrix*).

Z powodu zaliczenia uszkodzeń w plonie przez mszycę winną (*Phylloxera vastatrix*) do tych wydażeń, które stosownie do §. 1go, ustęp 1 ustawy z dnia 6. czerwca 1888 (Dz. u. p. Nr. 81) nadają prawo do odpisania podatku gruntowego, z prośbami tyczącymi się tego przedmiotu, postępować należy tak samo jak z temi, które tyczą się uszkodzenia plonu przez gradobicie, powódź lub pożar.

Przeto w myśl §. 11go ustawy z dnia 6. czerwca 1888 (Dz. u. p. Nr. 81) decydowanie co do tych prośb należy także do zakresu działania Władzy skarbowej krajowej a przeciwko jej orzeczeniom odwoływać się można do ministerstwa skarbu.

W ustawie nie jest wprowadzić wyznaczony termin nieodwłoczny do podania prośby o odpisanie podatku gruntowego, atoli podany jest warunek, żeby uczynione było uwiadomienie o pojawieniu się mszycy winnej, jak to w §. 1 ustawy z dnia 3. kwietnia 1875 (Dz. u. p. Nr. 61) posiadaczom winnic jest przepisane.

Gdy więc nadejdą prośby o odpisanie podatku gruntowego, przekonać się należy, czy przepisane obowiązkowi uwiadomienia uczyniono zadosyć, a jeśli się to nie stało, trzeba prośbę zwrócić z oświadczeniem, że z powodu tego uchybienia nie może być poddana czynności urzędowej.

Ponieważ wpływ szkodliwy pojawienia się mszycy winnej nie ogranicza się do plonu jednego roku, lecz rozciąga się także na plony następnych lat, rozumie się samo przez się, że jeśli się wszystkie inne warunki ziszczają, odpisania podatku gruntowego można żądać także na następne lata.

Ażeby się to jednak stało, prośbę odnośną podać należy tak samo jak w pierwszym roku uszkodzenia także w każdym następnym roku i to wcześniej, to jest w myśl §. 8go ustawy z dnia 6. czerwca 1888 (Dz. u. p. Nr. 81) w takim czasie, kiedy rozmiary uszkodzenia mogą jeszcze być dokładnie stwierdzone.

O ileby więc w skutek opieszałości posiadaczy gruntowych zbadanie szkody na miejscu było już niemożliwe, odpisanie podatku gruntowego nie mogłoby także być dozwolone.

Czynności urzędowe z wypracowaniami tyczącymi się szkód, jakoteż urzeczywistnienie odpisania podatku gruntowego, to ostatnie z jednoczesnem uwiadomieniem posiadaczy gruntów w sposób przepisany, załatwiać należy jak można najrychlej.

W przepisanych wykazach peryodycznych dozwolone odpisanie podatku gruntowego z powodu uszkodzenia plonu przez mszycę winną, zapisywane być ma w osobnej kolumnie.

S e i n a r. w.

158.**Rozporządzenie ministerstwa rolnictwa z dnia 10. listopada 1891,**

do artykułu II. ustawy z dnia 3. października 1891 (Dz. u. p. Nr. 150), o ulgach i zapomogach z powodu szkód zrządzonych przez mszycę winną (*Phylloxera vastatrix*).

§. 1.

Gdy gmina lub związek posiadaczy gruntowych, wino uprawiających, zamierza na zasadzie artykułu II. ustawy z dnia 3. października 1891 (Dz. u. p. Nr. 150) prosić o zaliczkę bezprocentową z funduszków państwa na przywrócenie do dawnego stanu winnic przez mszycę winną zniszczonych, winna w tej mierze wystosować podanie (według artykułu III. ustawy uwolnione od stępla) do ministerstwa rolnictwa i wnieść do Władzy administracyjnej powiatowej.

W prośbie tej, prócz innych szczegółów celowi odpowiednich, podać należy przybliżone koszty przywrócenia winnic do dawnego stanu i okres, w którym odnośne roboty mają być wykonane (plan robót).

Władza powiatowa przesyłać ma podanie Władzy administracyjnej krajowej a przytem wykazać z jak największą dokładnością, jak długo trwa zaraza i jaki jest jej stopień a względnie jaką zrzadziła szkodę, tudzież położenie ekonomiczne dotkniętych posiadaczy gruntowych i wydać opinią tak co do prośby w ogólności jak i co do szczegółów w niej zawartych, a to w razie potrzeby po wysłuchaniu stron, w szczególności ze względem na §. 3 niniejszego rozporządzenia.

§. 2.

Władza administracyjna krajowa, przekonawszy się, że podanie czyni zadość wymaganiom pierwszego ustępu artykułu II. ustawy z dnia 3. października 1891 (Dz. u. p. Nr. 150), winna następnie stwierdzić, czy ziszcza się także warunek w ustępie drugim tego samego artykułu podany, żeby dotknięci otrzymali najmniej taką samą zapomogę z funduszów krajowych, poczem ma podanie z własnymi wnioskami co do udzielenia i wysokości zaliczki, tudzież co do wszelkich innych wątpliwości przedstawić ministerstwu rolnictwa do decyzji.

§. 3.

Jeżeli chodzi o udzielenie zaliczki nie gminie w tym jej przymocie, lecz związkowi posiadaczy gruntowych, wymagane w ustawie stosowne zabezpieczenie udzielonej zaliczki uważane będzie za dostateczne wtedy, gdy posiadacze gruntowi, do związku należący, zobowiążą się do zwrotu solidarnie (§. 891 p. k. u. c.) i albo gmina w tym przymocie swoim zobowiązanie to poręczy (§. 1346 p. u. k. c.), albo dane będzie zabezpieczenie hipoteczne zapisane w księgach gruntowych a w Tyrolu i Vorarlbergu w księgach wpisowych

§. 4.

Jeżeli ministerstwo rolnictwa zgodzi się na danie zaliczki, wyznaczone będą zarazem ze względu na plan robót raty roczne, w których zaliczka będzie wypłacana w miarę postępu projektowanych robót.

Zaliczka zwrócona być ma w pięciu równych ratach rocznych, z których pierwsza płatna będzie z końcem szóstego roku, licząc od wypłacenia pierwszej raty zaliczki.

§. 5.

Jeżeli orzeczeniem ministerstwa rolnictwa będzie stwierdzone, że bez usprawiedliwienia się zaniedbano wykonać roboty w planie projektowane, lub że wykonano je z oczywistą niedbałością lub w sposób celowi przeciwny, traci się prawo do nie otrzymanej jeszcze raty przyzwołonej zaliczki i pozostaje obowiązek zwrócenia całej otrzymanej już kwoty zaliczki a to niezwłocznie bez względu na terminy zwrotu (§. 4) wyznaczone pod warunkiem porządnego wykonania robót.

Falkenhayn r. w

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych

wychodzić będzie nakładem c. k. drukarni nadwornej i rządowej w Wiedniu, dzielnica I., Singerstrasse Nr. 26 także w roku 1892 w języku **niemieckim, włoskim, czeskim, polskim, ruskim, słoweńskim, kroackim i rumuńskim.**

Gena prenumeracyjna egzemplarza Dziennika ustaw państwa w jednym z tych ośmiu języków, za cały **rocznik 1892**, który można odbierać osobiście lub będzie posyłany bezpłatnie, wynosi aż do końca czerwca 1892 **2 zł. 50 c.**, począwszy zaś od 1. lipca 1892 będzie podwyższona na **3 zł.**

Nabywający odrazu całe **dziesięciolecie** lub **kilka dziesięcioleci** Dziennika ustaw państwa w języku **niemieckim**, płacą:

Za dziesięciolecie 1849 do 1858 włącznie . . . 25 zł.	Za dziesięciolecie 1869 do 1878 włącznie . . . 16 zł.
1859 „ 1868 . . . 12 „	1879 „ 1888 „ . . . 20 „
Za cztery dziesięciolecia 1849 do 1888 włącznie . . . 60 zł.	

W innych językach:

Za dziesięciolecie 1870 do 1879 włącznie . . . 16 zł.	Za dziesięciolecie 1880 do 1889 włącznie . . . 20 zł.
Za dziesięciolecia 1870 do 1889 włącznie . . . 30 zł.	

Pojedyncze roczniki wydania **niemieckiego** dostać można począwszy od roku 1892:

Rocznik 1849 za . . . 2 zł. 10 c.	Rocznik 1864 za . . . 1 zł. 40 c.	Rocznik 1879 za . . . 2 zł. 30 c.
„ 1850 „ . . . 5 „ 25 „	„ 1865 „ . . . 2 „ — „	„ 1880 „ . . . 2 „ 20 „
„ 1851 „ . . . 1 „ 30 „	„ 1866 „ . . . 2 „ 20 „	„ 1881 „ . . . 2 „ 20 „
„ 1852 „ . . . 2 „ 30 „	„ 1867 „ . . . 2 „ — „	„ 1882 „ . . . 3 „ — „
„ 1853 „ . . . 3 „ 15 „	„ 1868 „ . . . 2 „ — „	„ 1883 „ . . . 2 „ 50 „
„ 1854 „ . . . 4 „ 20 „	„ 1869 „ . . . 3 „ — „	„ 1884 „ . . . 2 „ 50 „
„ 1855 „ . . . 2 „ 35 „	„ 1870 „ . . . 1 „ 40 „	„ 1885 „ . . . 1 „ 80 „
„ 1856 „ . . . 2 „ 45 „	„ 1871 „ . . . 2 „ — „	„ 1886 „ . . . 2 „ 30 „
„ 1857 „ . . . 2 „ 85 „	„ 1872 „ . . . 3 „ 20 „	„ 1887 „ . . . 2 „ 50 „
„ 1858 „ . . . 2 „ 40 „	„ 1873 „ . . . 3 „ 30 „	„ 1888 „ . . . 4 „ 20 „
„ 1859 „ . . . 2 „ — „	„ 1874 „ . . . 2 „ 30 „	„ 1889 „ . . . 3 „ — „
„ 1860 „ . . . 1 „ 70 „	„ 1875 „ . . . 2 „ — „	„ 1890 „ . . . 2 „ 70 „
„ 1861 „ . . . 1 „ 50 „	„ 1876 „ . . . 1 „ 50 „	„ 1891 „ . . . 3 „ — „
„ 1862 „ . . . 1 „ 40 „	„ 1877 „ . . . 1 „ — „	
„ 1863 „ . . . 1 „ 40 „	„ 1878 „ . . . 2 „ 30 „	

Rocznik 1891 będzie można dostać dopiero wtedy, gdy wyjdą skorowidze do wydania w odpowiednim języku.

Roczniki **wydań w innych siedmiu językach** od 1870 aż do 1891 włącznie dostać można po tej samej cenie co wydanie niemieckie.

NB. Posyłki Dziennika ustaw państwa, które **zagięły** lub doszły **niezupełne**, reklamować należy najpóźniej w **przeciągu czterech tygodni.**

Po upływie tego terminu pojedyncze części Dziennika ustaw państwa dosyłane będą tylko za **opłatą należności handlowej** ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 1 c.).

Ponieważ wszystkie roczniki 1849 aż do 1891 włącznie wydania niemieckiego i wszystkie roczniki wydań w innych siedmiu językach od roku (1870 aż do 1891) włącznie są całkowicie uzupełnione, przeto, począwszy od roku 1892 nabyć można w c. k. drukarni nadwornej i rządowej nie tylko każdy pojedynczy rocznik po cenie wyżej podanej, lecz nawet każdą z osobna część wszystkich tych roczników po cenie handlowej ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 1 c.) i tym sposobem uchylona została trudność uzupełnienia zdefektowanych roczników Dziennika ustaw państwa a zarazem ułatwione zostało zestawianie materyj jednego rodzaju rozrzuconych w rozmaitych rocznikach.